

værk, hvormed Lovene aabenbart maatte være udarbejdede, med samme Ret og med samme Logik kunde man i Aar sige, at disse Love maa være udarbejdede med et svært Hastværk — og de have dog været en 3—4 Maaneder under Udarbejdelse — siden den nuværende Finansminister ikke har kunnet redræssere denne aabenbare Forglemmelse, som Landstinget i Fjor gjorde sig skyldig i. Men nu, da jeg har sørget for, at denne Tale af Folketingsmanden for Køge i Fjor holdes om igen for den nuværende Finansminister, tænker jeg, der vil blive taget Hensyn dertil under Skattelovens videre Gang her i Tinget.

Der var en Ting, den højtærede Finansminister slet ikke indlod sig paa at omtale. Det var det Spørgsmaal, der var rettet fra mig og en hel Række Talere angaaende Regeringens Stilling til Toldreformen. Vi have endnu ikke hørt den mindste Udtalelse om, hvorledes Regeringen stiller sig til Toldreformen. Det maa jeg meget beklage, og jeg maa paa ny kalde Regeringen frem og bede den fremsætte en bestemt Udtalelse desangaaende. Det er saa meget mere nødvendigt, som der i denne Regering sidder en Mand, der i Fjor ved Skattelovens Behandling her i Tinget udtalte — det findes i Folketings-tidende for i Fjor Sp. 789 i en Tale af Folketingsmanden for Køge, Tingets daværende Skattelovsordfører —: „Men paa den anden Side kan man ikke, naar man vil se praktisk paa Tingene, lukke sine Øjne for den Betragtning, der blev gjort gældende af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), at den praktiske Følge af disse Forslags Gennemførelse vilde rimeligvis blive, at der i en rum Tid ikke blev gennemført en Revision af Toldloven.“ Disse Udtalelser faldt altsaa i Fjor fra et Medlem af den nuværende Regering. Det forekommer mig derfor absolut nødvendigt, at der fra den nuværende Regerings Side falder en Udtalelse om, hvorvidt den godkender det Synspunkt, som her er fremsat, hvorledes overhovedet den nuværende Regering, den nuværende Finansminister staar til det overordentlig vigtige Spørgsmaal om en Toldreform. Naar det i Fjor blev sagt, at den praktiske Følge af Forslagenes Gennemførelse vilde være, at Toldreformen blev udskudt for en rum Tid, hvor meget mere skulde det saa ikke være Tilfældet i Aar, da Statskassens finansielle Stilling er daarligere end i Fjor, og da saa overmaade store Krav staa for Døren. I saa Henseende kan jeg ganske slutte mig til den

ærede sidste Talers Udtalelser. Det glæder mig i høj Grad, at saadanne Udtalelser ere fremkomne, og det undrer mig ikke, at de fremkom netop fra et nyt Medlem af Tinget; thi det er altid saadan, at de ny, der rykke ind i Venstre, staa i en ganske anden Rapport til Befolkningen end de ældre Medlemmer. Som jeg for øvrigt en Gang i Aar har gjort opmærksom paa, begynde Venstres Medlemmer med at tale om Toldreformen, men blot de have gaaet i denne Luft nogle Maaneder — det ærede Medlem for Langeland (Guldbrandsen) sagde jo, at den moderate Gift har saa stor Magt — begynde de at slippe Toldreformen af Syne og kaste sig over andre Opgaver. Rigsdagsluften synes ikke at være sund, hverken i den ene eller anden Retning, for Medlemmer af Folketingets Flertal.

Maa jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Philipsen). Han rettede den Bebrejdelse mod mig, at han syntes, at jeg og mit Parti vare i Færd med at skifte Taktik. Han rettede denne Bebrejdelse mod mig i meget svage Ord, det skal jeg erkende. Efter Rigsdagstidenden sagde han: „Der var nogle Antydninger i det Foredrag, vi hørte i Gaar af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), som kunde tyde paa en forandret Politik fra Socialdemokratiets Side“. Det var jo svage Ord, han fremsatte den Bemærkning i; han syntes blot, der var en Antydning. Jeg skal svare ham, at der er ikke Spor af en saadan Antydning. Læser han efter i Rigsdagstidenden, vil han kunne konstatere det. Det undrer mig saa meget mere, at han fremsætter dette, som han selv erkender, at disse Forslag ere et Tilbageskridt fra dem, der forelaa i Fjor. Dette udtalte han selv, endda i tydelige Ord, og saa kan han heller ikke undre sig over, at vor Kritik er skarper i Aar end i Fjor. For øvrigt vil jeg sige, at, læser han den Tale, P. Knudsen holdt i Fjor, vil han se, den var ingenlunde blid, han stillede meget vidtgaaende og dybt indgribende Ændringsforslag, som maatte til — det sagde han udtrykkelig — hvis Skattelovene skulde i nogen Maade tilfredsstillende os. Det var kun, da Valget stod imellem den daværende Regerings Skattelove og Folketingets, da vi af to Onder maatte vælge det mindste, og dette Valg endelig blev lagt frem for os, at vi maatte ønske Folketingets Forslag gennemførte hellere end den daværende Regerings eller Landstingets. Det ærede Medlem for Kjø-